

Trimmad och med tak! Harrington förskönade Sunbeam Alpine

Att hitta en Sunbeam Harrington Alpine i Sverige är inte det lättaste. Ur den första serien som tillverkades från sent 1960 till tidigt 1962, är det till och med omöjligt att hitta en körklar bil.

På västkusten finns ett renoveringsobjekt, det är allt. I hemlandet England hittade vi detta mer än körklara exemplar.

TEXT & FOTO: RANS JARTOFT

Nu är det inte så konstigt, för av denna specialversion som den engelska vagnmakarfirman Thomas Harrington Ltd byggde av Sunbeam Alpine, tillverkades bara cirka 400 bilar totalt och ungefär 110 av dessa var i serie 1-utförande. Vad som är känt idag är 21 bilar av de 110 kvar i livet. Fortsätter vi nedräkningen så är en handfull av de 21 bilarna fortfarande under renovering.

För att hitta en körklar Harrington Alpine har jag därför begett mig till Lancashire i England. På en sluttning i ett böljande vackert engelskt landskap bor Ken Mac Ewen som har en ljusblå sextioetta. Hans bil är dessutom preparerad för historiskt rally med bland annat bur och färdklator.

Det här passar Ken som handsken för som av en händelse är han ordförande i Skottlands historiska rallyklubb. Men, innan jag knacker på hos Ken, hur kom det sig egentligen att vagnmakarfirman Harrington med rötter från det sena 1800-talet, började göra en egen variant på Sunbeams Alpine?

Thomas Harrington den äldre hade inte så

mycket med tillkomsten att göra för han gick ur tiden redan 1928 men hans företag levde vidare under ledning av hans söner Ernest och Thomas den yngre. Från att ha börjat med lättare hästdragna vagnar utvecklades Harringtons vagnmakeri vidare till att bygga karosser för hästlösa självgående vagnar, till exempel på Bentley-, Talbot- eller Rolls-Roycechassin. Under andra världskriget ställdes naturligtvis produktionen om till militärfordon men även flygplansdetaljer tillverkades. Nästa del i pusslet kommer från det att familjen Harrington själva hade en bilaffär och i den sålde de bilar från Rootes-gruppen, en verksamhet som startade redan under 1930-talet. Familjerna Harrington och Rootes var alltså väl bekanta med varandra och som bas till flera av Harringtons kommersiella fordon användes chassin och motorer från Rootes.

Rootes hade startat en tävlingsavdelning under 1948. Tävlandet började med den tidens Sunbeam Talbot och för att uppmärksamma framgångarna i Alp-rallyt gjorde de till 1953 en "Alpine", vilken var en tvådörrars roadster på samma mekanik som Talboten. Trots att mekaniken inte var den allra sportigaste sålde denna Alpine bättre än förväntat.

Lord Rootes startade därför utvecklingen av en ny Alpine som skulle bli en "riktig" sportbil. Detta hindrade dock inte att mycket av komponenterna togs från en standardbil, projektet fick ju inte kosta vad som helst. Som grund användes chassiet från Hillman Husky, hjulbasen är den samma men spårvidden fram breddades 2,5 tum. Motor, koppling och växellåda togs från Rapier men med den skillnaden att 1500-motorn fick en helt ny aluminiumtopp. Plåtkarossen bar klara influenser från Amerika.

Jämfört med rivalerna från MG och Triumph ansågs den nya Sunbeam Alpine, vid sin debut 1959, vara betydligt mer komfortabel och lyxig. Den hade både stora dörrar med nedsvärbara rutor, väl tilltagen fjädringsväg, en tät sufflett som var lätt att hantera, bra värme i kupén och rikligt med instrument. Som tillval fanns både hardtop av plåt samt överväxel. Många tyckte därför att bilen var mer av en sports tourer än en traditionell sportbil.

Under slutet av 1959 och början av 1960 hade det pågått en hel del spännande aktiviteter hos Harrington. De ansåg att Alpinen skulle bli ännu

Framifrån är det bara det lackade taket som avslöjar att det är en Sunbeam Harrington Alpine som dykt upp i backspegeln.

